

vilde være en grumme daarlig Sparsommelighed at undlade at afholde den Slags Udgifter.

Med det samme vil jeg bede den højtærede Minister at stille sig velvillig overfor de Ønsker, der fra Skive By ere fremsatte om en lettere Adgang til Havnen. Byen har i sin Tid forsømt at skaffe sig en Overkørsel over Banelinien ved Nordbanegaarden, ogsaa kaldet Skive Holdeplads, og derfor maa mange Hundrede Vognmandslæs hvert Aar køre en lang Omvej op ad Bakke og ned ad Bakke for at naa til Bestemmelsesstedet. Ved Anlæg af en Overkørsel ved Nordbanestationen spares saaledes en Mængde Arbejde, som nu maa gøres til ingen Nytte.

Sluttelig skal jeg tillade mig at udtale et Ønske om, at Ministeriet maa faa Lykke til at føre en Politik, hvorved det økonomiske Liv kan trives og Landets finansielle Stilling forbedres.

Lange: Allerede i Fjor, da Finansloven blev forelagt, vare Udsigterne for vor finansielle Stilling daarlige, saaledes at den daværende Finansminister og samtlige Tingets Medlemmer vare enige om, at det ikke saa lysteligt ud for os. Finansministeren bebudede allerede i Fjor Nedsættelsen af en Kommission, som skulde undersøge de forskellige Poster, der mulig kunde stryges af Finansloven. I Aar tror jeg nok, at der er endnu større Enighed om, at vor finansielle Situation er meget slet, der er ikke en eneste Røst, der har hævet sig for det modsatte. Ogsaa i Aar udtalte den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Finansminister sig for det ønskelige i, at en saadan Kommission blev nedsat. Jeg maa nu tillade mig at mene, at denne Kommissions Nedsættelse vist ikke vil blive til synderlig Gavn. Jeg kan godt forstaa det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), naar han udtalte, at det vel var et Eksperiment, som ikke skadede meget, medens han dog ikke ventede sig nogen synderlig Nytte deraf. Det samme er Tilfældet med mig. Jeg har den Opfattelse, at naar det Ministerium, som planlægger Finansloven, og Finansudvalget, som man i Regelen vælger ældre Politikere til, ikke ere i Stand til at finde de Poster, der skulle nedsættes, vil det blive vanskeligt for et Udvalg at komme til noget Resultat, der vil faa Betydning. Selv om jeg finder, at der er mange Ting, der kunde slaas ned paa,

tror jeg ikke, det vil lykkes, fordi de forskellige Interesser, som gøre sig gældende rundt om, jo ville hæve sig derimod, saa længe det er saaledes, at man først og fremmest kæmper for at skaffe Forbedringer paa dette og hint Omraade for hver sin Kreds. Det gaar jo paa samme Maade i det private Liv; saa længe en Forretningsleder ikke selv er i Stand til at finde den Maade, hvorpaa han kan faa Udgifterne ned, hjælper det sjældent, at der gives Raad udefra, thi det skal først og fremmest forstaaes af Forretningslederen selv, at der er Nød paa Færde, og at man maa søge at bringe Udgifterne ned.

Samtidig med, at det nu bebudes fra Finansministeren og Konseilspræsidenten, at man skal have denne Kommission nedsat, som efter min Mening kun vil forvolde den fornødne Udgift til Kommissionen, siges det imidlertid, at man vil ikke undlade at arbejde videre paa de sociale Kravs Gennemførelse, hvad jeg tilfulde forstaaer, for saa vidt som disse Krav ere fornuftige og velbegrundede. Paa samme Maade udtales det, at man ikke agter at gaa bort fra de Byggearbejder, som Staten har paa-begyndt eller fortsat, og det forstaaer jeg ogsaa. Det vilde være en daarlig Politik, om man, for at spare nogle Penge, skulde forøge Arbejdsløsheden endnu mere.

Endelig siges det, at man ikke paa nogen Maade vil komme ind paa nye Skatter eller Afgifter. Men hvis det hele ikke skal være meningsløst, er der da efter min Mening kun en Maade at komme ud af denne Situation paa, det er ved at gøre Statslaan. Men ved Statslaan forbedrer man i Virkeligheden slet ikke den økonomiske Situation, idet man ingen Sinde har regnet det for en Forbedring af sine Forhold, at man forøger sin Gæld. Jeg forstaaer derfor ikke, hvorledes man vedblivende kan hævde denne Teori, som efter min Mening maa være uholdbar, specielt naar man hører fra de forskellige Talere, der til Dato have haft Ordet, og rimeligvis ogsaa fra dem, der ville udtale sig i Fremtiden, at der stilles Krav saa paa dette og saa paa hint Omraade, saa at der ikke er nogen Sandsynlighed for, at vi faa Udgifts-siden paa Finansloven i Aar bragt længere ned, men snarere løber Risiko for, at den vil stige. Det maa gælde for Staten som for Kommunen og den enkelte Mand, at naar man ser Driftsudgifterne stige og ikke kan faa dem ned, saa gælder det om at søge at faa forøgede Indtægter. Jeg personlig er ikke bange for at komme til nye Skatter og Afgifter, naar kun disse